

UCHWAŁA NR X/83/19
RADY MIEJSKIEJ SZLICHTYNGOWA
z dnia 12 września 2019 r.

w sprawie rozpatrzenia wezwania do usunięcia naruszenia prawa.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 08 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 506 ze zm.), art. 14 ust. 1, 2, 4 i art. 27 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1945 ze zm.) po rozpatrzeniu wezwania do usunięcia naruszenia prawa wniesionego przez Pana Jerzego Leśnika

Rada Miejska Szlichtyngowa uchwala, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadne wezwanie Pana Jerzego Leśnika do usunięcia naruszenia prawa określonego w piśmie z dnia 01 sierpnia 2019 r. (data wpływu 05.08.2019 r.) w związku z podjęciem przez Radę Miejską Szlichtyngowa Uchwały Nr IX/73/19 z dnia 04 lipca 2019 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie wsi Stare Drzewce, Nowe Drzewce i Małe Drzewce objętego załącznikiem graficznym Nr 3 do w/w Uchwały z przyczyn określonych w uzasadnieniu do niniejszej Uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały, w tym powiadomienie składającego wezwanie o sposobie rozpatrzenia wezwania wraz z uzasadnieniem stanowiska Rady Miejskiej Szlichtyngowa powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej Szlichtyngowa.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ

Henryk Baranlak

UZASADNIENIE

W dniu 05 sierpnia 2019 r. do Urzędu Miasta i Gminy Szlichtyngowa wpłynęło od Pana Jerzego Leśnika wezwanie do usunięcia naruszenia prawa z dnia 01 sierpnia 2019 r. adresowane do Rady Miejskiej Szlichtyngowa. Pismem z dnia 06 sierpnia 2019 r. Burmistrz Miasta i Gminy Szlichtyngowa przekazał wezwanie Przewodniczącemu Rady Miejskiej Szlichtyngowa informując o tym Skarżącego. Przewodniczący Rady Miejskiej pismem z dnia 12 sierpnia 2019 r. skierował wezwanie do usunięcia naruszenia prawa do Komisji Skarg Wniosków i Petycji celem rozpatrzenia.

Skarżący wniósł o wstrzymanie wykonania spornej uchwały w zakresie załącznika nr 3 do w/w uchwały. Ponadto wniósł o zmianę zaskarżonej uchwały poprzez odstąpienie od objęcia terenu nieruchomości, której skarżący jest właścicielem, tj. działki o numerze ewidencyjnym 22/1 położonej w obrębie Starych Drzewiec, a wskazanej w załączniku graficznym nr 3.

Skarżący w zaskarżanej uchwale zarzucił naruszenie następujących przepisów prawa materialnego, tj.:

- 1) Art. 14 ust. 1, 2, 4 i 27 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1945 ze zm.) poprzez wszczęcie procedury planistycznej co do obszaru dla którego istnieje prawomocna decyzja o pozwoleniu na budowę, a także był złożony wniosek o wydanie warunków zabudowy w zakresie biogazowni.
- 2) Art. 6 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1945 ze zm.) poprzez brak uwzględnienia faktu, iż każdy właściciel ma prawo do ochrony własnego interesu prawnego i wykonywania uprawnień właścicielskich a ponadto działanie będzie sprzeczne z kierunkami polityki przestrzennej określonej w Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego.
- 3) Art. 102 ust. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 121 ze zm.) poprzez przystąpienie przez Radę do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego bez uzyskania zgody właściciela zbudowanej działki.
- 4) Art. 7a § K.P.A. poprzez ograniczenie bądź odebranie stronie uprawnienia w zakresie swobodnego dysponowania nieruchomością, tj. działką o numerze ewidencyjnym 22/1, której Skarżący jest właścicielem, na cele związane z budową biogazowni rolniczej wraz z infrastrukturą towarzyszącą o mocy do 0,499 MW.
- 5) Art. 7 K.P.A. oraz art. 8 K.P.A. poprzez pominięcie.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji na swoim posiedzeniu w dniu 06.09.2019 r. zapoznała się z opinią prawną Kancelarii Radcy Prawnego Roberta Leśniaka w przedmiocie w/w wezwania jak również wysłuchała wyjaśnień złożonych przez Panią Burmistrz Jolantę Wielgus i rozpatrzyła wezwanie do usunięcia naruszenia prawa. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji wydała opinię w przedmiocie złożonego wezwania uznając je za bezzasadne.

Rada Miejska Szlichtyngowa po zapoznaniu z opinią Komisji Skarg, Wniosków i Petycji podzieliła stanowisko Komisji Skarg, Wniosków i Petycji i uznaje wezwanie za bezzasadne na podstawie uzasadnienia jak w opinii Komisji.

Ad. 1

Art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1945 ze zm.) brzmi: „1. W celu ustalenia przeznaczenia terenów, w tym dla inwestycji celu publicznego, oraz określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy rada gminy podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zwanego dalej „planem miejscowym”, z zastrzeżeniem ust. 6.”

Art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1945 ze zm.) brzmi: „2. Integralną częścią uchwały, o której mowa w ust. 1, jest załącznik graficzny przedstawiający granice obszaru objętego projektem planu.”

Art. 14 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1945 ze zm.) brzmi: „4. Uchwałę, o której mowa w ust. 1, rada gminy podejmuje z własnej inicjatywy lub na wniosek wójta, burmistrza albo prezydenta miasta”.

W związku z powyższym do wyłącznej kompetencji rady należy ustalenie przeznaczenia terenów. Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie ogranicza radzie miejskiej możliwości przystąpienia do procedury planistycznej tylko i wyłącznie dla terenów, co do których nie ma decyzji o pozwoleniu na budowę. Art. 65 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym mówi, że skutkiem uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, którego ustalenia są inne niż w wydanej decyzji o warunkach zabudowy albo decyzji o ustaleniu lokalizacji celu publicznego, jest obowiązek dla organu, który wydał wskazane decyzje, stwierdzenia ich nieważności. Nie dotyczy to jednak przypadku gdy została wydana ostateczna decyzja o pozwoleniu na budowę.

Mając powyższe na uwadze stwierdza się bezzasadność wniosku w tym zakresie.

Ad. 2

Art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1945 ze zm.) brzmi: „1. Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości.”

Art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1945 ze zm.) brzmi: „2. Każdy ma prawo, w granicach określonych ustawą, do:

1) zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny, zgodnie z warunkami ustalonymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli nie narusza to chronionego prawem interesu publicznego oraz osób trzecich;

2) ochrony własnego interesu prawnego przy zagospodarowaniu terenów należących do innych osób lub jednostek organizacyjnych.

Skarżący wskazał naruszenie w zaskarżanej uchwale w/w przepisów prawa, jednak nie wskazał na czym to naruszenie polega. Rada przystępując do procedury przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w żaden sposób nie naruszyła prawa wykonania własności, gdyż dopiero ustalenie planu zagospodarowania przestrzennego kształtuje sposób wykonania prawa własności.

Mając powyższe na uwadze stwierdza się bezzasadność wniosku w tym zakresie.

Ad. 3

Ar. 102 ust. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 121 ze zm.) brzmi:

„1. Gmina może dokonać scalenia i podziału nieruchomości, o którym mowa w art. 101 ust. 1. Szczegółowe warunki scalenia i podziału nieruchomości określa plan miejscowy.

2. Scalenia i podziału nieruchomości można dokonać, jeżeli są one położone w granicach obszarów określonych w planie miejscowym albo gdy o scalenie i podział wystąpią właściciele lub użytkownicy wieczysti posiadający, z zastrzeżeniem ust. 4, ponad 50% powierzchni gruntów objętych scaleniem i podziałem.

3. O przystąpieniu do scalenia i podziału nieruchomości decyduje rada gminy w drodze uchwały, określając w niej granice zewnętrzne gruntów objętych scaleniem i podziałem.

4. Zabudowane części nieruchomości mogą być objęte uchwałą, o której mowa w ust. 3, za zgodą ich właścicieli lub użytkowników wieczystych.

5. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta składa we właściwym sądzie wniosek o ujawnienie w księdze wieczystej przystąpienia do scalenia i podziału nieruchomości, a gdy nieruchomość nie ma założonej księgi wieczystej, o złożenie do istniejącego zbioru dokumentów odpisu uchwały, o której mowa w ust. 3.”

W/w przepisy wskazują na scalanie nieruchomości i ich ponowny podział na działki gruntu. Rada Miejska Szlichtyngowa podejmując zaskarżaną uchwałę nie przystąpiła do procedury scalania i ponownego podziału na działki gruntu.

Mając powyższe na uwadze stwierdza się bezzasadność wniosku w tym zakresie.

Ad. 4

Skarżący wskazał naruszenie przepisów Kodeksu Postępowania Administracyjnego, jednak wskazać należy, że art. 1 pkt. 1 K.P.A. normuje m.in. postępowanie przed organami administracji publicznej w należących do właściwości tych organów sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych albo załatwianych milcząco. Przystąpienie przez Radę Miejską Szlichtyngowa zaskarżaną uchwałą do procedury planistycznej nie rozstrzyga sprawy indywidualnej w formie decyzji administracyjnej, lecz kończy się aktem prawnym – uchwałą Rady Miejskiej a nie indywidualną decyzją administracyjną.

Mając powyższe na uwadze stwierdza się bezzasadność wniosku w tym zakresie.